

er da ganske naturligt, at det store, brændende Spørgsmaal, som netop i vore Dage er saa stærkt fremme rundt omkring i alle Industrilande, det store Arbejdsløheds-spørgsmaal, ogsaa vil blive behandlet i en saadan Kommissions Arbejde, og Flertallet har ogsaa betragtet det som en Selvfølge, at det vilde ske. Naar det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen) forleden under Behandlingen af det af de Herrer Socialdemokrater stillede Forslag om Bidrag af Statskassen til de arbejdsløse udtalte, at netop dette Spørgsmaal maatte rigtigst henvises til Behandling i en Kommission, saa er det ærede Medlem for Løvel i fuldstændig Kontakt med Flertallet i sit Parti. Det er altsaa ogsaa Flertallets Mening, at dette store, vigtige Spørgsmaal maatte blive taget op til Behandling i Kommissionen, og det er vort Haab, at det maaske ogsaa gennem en Kommissions Arbejde, som har alt det Materiale, der hører til, kan lykkes at faa denne Sag rigtig belyst, og at det maatte give sig Udslag i, at man kunde faa denne store Samfundssag lykkelig løst. Ja alt dette henstille vi altsaa til Kommissionens Overvejelse uden som sagt at forsøge paa at fastholde nogen bestemt Vej eller noget bestemt Princip, som Kommissionen absolut skal følge. Saa skal jeg til Slutning kun sige nogle faa Ord om den Mindretalsbetænkning, som det ærede Mindretal afgav i Fjor. I denne siger Mindretallet bl. a., at Venstre vil bort fra Ulykkesforsikringen. Det er mig aldeles ufatteligt, at det ærede Mindretal kan skrive noget saadant. Det er mig ikke bekendt, at det er antydet med et eneste Ord, at vi ville bort fra den bestaaende Ulykkesforsikring, og lad mig sige for mit eget Vedkommende, at det end ikke er kommet i mine Tanker, at man skulde bort fra den. Tværtimod kunde jeg ønske den bestaaende Ulykkesforsikring udvidet betydeligt, og jeg tror, at hvis det vilde kunne ske, vilde ogsaa adskillige af de Ulemper, som ere blevne omtalte i Dag under den første Sags Behandling, i nogen Maade forsvinde ganske af sig selv. Det er mig heller ikke bekendt, at man i noget andet Land, hvor man har beskæftiget sig med at gennemføre en almindelig Invaliditetsforsikring, har taget Sigte paa at afskaffe de bestaaende Ulykkesforsikringslove, nej tværtimod, man har opretholdt dem ved Siden af denne og har endogsaa taget Sigte paa yderligere at udvide og styrke dem. Men hvorfor skulde vi da herhjemme gaa den modsatte Vej? Det er altsaa en ren Misforstaaelse fra

Mindretallets Side, at Venstre vil gaa bort fra den bestaaende Ulykkesforsikring, det vilde vi slet ikke.

Saa siger det ærede Mindretal, at Venstre vil gaa bort fra den bestaaende Alderdomsunderstøttelse. Deri kan det ærede Mindretal jo have nogen Ret, idet vi nemlig meget gerne ville bort fra den bestaaende Form for Alderdomsunderstøttelse, vi anse den for at være meget uheldig, hvad vi alle sammen kunne siges at være enige om. Men naar Talen er om at ville bort fra det Princip, at Stat og Kommune skulde yde noget til Hjælp og Støtte for de gamle og udslidte Arbejdere, har det aldrig været Flertallets Tanke. Tværtimod, vi kunde endogsaa gaa til, at der bringes endnu større Ofre, end der bringes i Øjeblikket. Men det, som vi ønske særlig at slaa fast, og det, som vi ønske at naa gennem Kommissionens Arbejde, var dette, at de Ofre, vi bringe, og de større Ofre, vi gerne vilde bringe i Fremtiden, fik en bedre Anvendelse, end de faa under de bestaaende Forhold. Denne Opgave tror vi bedst kunde naas, naar vi tage hele det store Invaliditets- og Alderdomsforsikrings-spørgsmaal op til en alsidig og grundig Drøftelse og Overvejelse. Saa tror jeg, vi ere paa Veje til, at det kan ske. Og naar det ærede Mindretal nu saa stærkt — i alt Fald tilsyneladende stærkt holder paa den bestaaende Form for Alderdomsforsørgelse, synes der mig at være meget liden Konsekvens i Partiets Stilling den Gang Alderdomsunderstøttelsesloven blev vedtaget, for da var det socialdemokratiske Parti, lige saa vel som Venstre, meget misfornøjet med den Form, som da blev vedtaget for Alderdomsunderstøttelsen. Og Alderdomsunderstøttelsesloven hviler jo endnu paa ganske det selvsamme Grundlag, hvorpaa den den Gang blev vedtaget, selv om der i Tidens Løb er foretaget nogle enkelte gavnlige Ændringer i den. Det ærede Mindretals ideale Standpunkt i denne Sag er jo det, at det ønsker at komme ind paa den rene Statspension. Jeg vil ogsaa for mit Vedkommende sige, at jeg vilde betragte det som en stor Fordel at komme ind paa den rene Statspension, naar denne blev knyttet til en Forsikring, fremfor den nuværende Alderdomsunderstøttelse. Jeg mindes, at det ærede Medlem for Ebeltoft (Neergaard) i Fjor, da han havde Ordet, udtalte, at det vist vilde være meget vanskeligt at komme bort fra den vederlagsfri Alderdomsunderstøttelse, da vi nu have den. Det kan